

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 204

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 28 martie 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
35.	— Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene	2-7
295.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene	8
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
183.	— Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, în vederea achitării de către Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare a obligațiilor rezultate din încetarea contractelor de muncă în urma disponibilizării	8
192.	— Hotărâre pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare pod pe DN 68 km 48 + 905 la Zeicani”, județul Hunedoara.....	9
217.	— Hotărâre privind stabilirea cerințelor pentru indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic și de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 1.039/2003 privind stabilirea cerințelor referitoare la etichetarea și eficiența energetică a aparatelor frigorifice de uz casnic pentru introducerea lor pe piață	10-12
REPUBLICĂRI		
	Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor	13-16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene****Parlamentul României adoptă prezenta lege.**

Articol unic. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 6 noiembrie 2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 85/2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Magistrații de legătură sunt selectați pe baza unui concurs de dosare, care să ateste o experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale, și a unui interviu. La acest concurs se pot înscrie numai judecători, procurori sau personal de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, având o vechime în magistratură de cel puțin 6 ani.”

2. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Magistrații de legătură au dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază în statul în care sunt trimiși de drepturile salariale și de alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de ministru consilier, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate.”

3. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Membrul național român la Eurojust este reprezentantul României în Eurojust și are competențele prevăzute în Decizia 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 63 din 6 martie 2002, astfel cum a fost modificată și completată prin Decizia 2003/659/JAI a Consiliului din 18 iunie 2003 de modificare a Deciziei 2002/187/JAI de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 245 din 29 septembrie 2003, și prin Decizia 2009/426/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind consolidarea Eurojust și de modificare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului din 28 februarie 2002 de instituire a Eurojust în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 138 din 4 iunie 2009, denumită în continuare *Decizia Eurojust*, în condițiile stabilite prin prezenta ordonanță de urgență.”

4. La articolul 7, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Membrul național român la Eurojust este selectat de ministrul justiției dintre procurorii cu o vechime în magistratură de minimum 12 ani, cu experiență în combaterea formelor grave ale criminalității transnaționale organizate, a corupției sau a terorismului, precum și cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale.

(3) Mandatul membrului național la Eurojust este de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii. În cazul în care un membru național este ales președinte sau vicepreședinte al Eurojust, mandatul acestuia, în calitate de membru național, nu poate înceta înainte de expirarea termenului pentru care a fost ales președinte sau vicepreședinte al Colegiului Eurojust.”

5. La articolul 8, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Membrul național român la Eurojust are locul de muncă la sediul Eurojust, are dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază de drepturile salariale și de alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de ministru consilier, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate. Drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Public.”

6. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 10

Raport anual

(1) Membrul național român la Eurojust prezintă ministrului justiției, până la data de 1 februarie a fiecărui an pentru anul precedent, un raport referitor la activitatea Biroului român la Eurojust. Ministrul justiției transmite o copie a raportului de activitate Parlamentului, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) Membrul național român la Eurojust poate fi chemat pentru a informa comisiile juridice și comisiile pentru afaceri europene ale celor două Camere ale Parlamentului României despre activitatea desfășurată.”

7. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 11

Biroul român la Eurojust

(1) Biroul român la Eurojust este format din membrul național la Eurojust, adjunctul acestuia și un asistent. În funcție de volumul de activitate al biroului pot fi numiți mai mulți adjuncți sau mai mulți asistenți ai membrului național.

(2) Adjunctul membrului național la Eurojust este numit prin ordin al ministrului justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii. Adjunctul membrului național la Eurojust este selectat de ministrul justiției dintre procurorii sau judecătorii cu o vechime în magistratură de minimum 12 ani, cu experiență în combaterea formelor grave ale criminalității transnaționale organizate, a corupției sau a terorismului, precum și cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale.

(3) Mandatul adjunctului membrului național la Eurojust este de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii. În cazul în care se numește un singur adjunct al membrului național la Eurojust, acesta are

locul de muncă la sediul Eurojust, are dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază de drepturile salariale și de alte drepturi bănești corespunzătoare funcției diplomatice de consilier diplomatic, potrivit legislației de salarizare în vigoare pentru personalul trimis în misiune permanentă în străinătate. Dispozițiile art. 8 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1)—(3) și art. 10 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care se numește mai mult de un adjunct al membrului național la Eurojust, aceștia vor avea locul de muncă obișnuit la sediul Eurojust, numai dacă este necesar și cu aprobarea Colegiului Eurojust. În cazul în care adjunctul membrului național la Eurojust este numit din rândul judecătorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă, după caz, din bugetul Ministerului Justiției sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție. Pentru adjunctul membrului național la Eurojust numit din rândul procurorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Public.

(4) Adjunctul membrului național la Eurojust poate acționa în numele membrului național la Eurojust, la cererea acestuia, sau îl poate înlocui pe acesta, în funcție de organizarea activității Biroului român la Eurojust. În cazul în care membrul național este ales președinte sau vicepreședinte, adjunctul îl poate înlocui pe membrul național în exercitarea competențelor ce îi revin în această calitate. Adjunctul îl înlocuiește de drept pe membrul național în caz de absență, boală, abținere, concediu sau vacanță a postului membrului național la Eurojust.

(5) Asistentul membrului național la Eurojust este numit prin ordin al ministrului justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii. Asistentul este selectat de ministrul justiției dintre procurorii, judecătorii sau personalul asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, cu o vechime în magistratură de minimum 8 ani, cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare internaționale. Mandatul acestuia este de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii o singură dată.

(6) Asistentul membrului național la Eurojust are locul de muncă obișnuit la sediul Eurojust. În cazul în care se numește mai mult de un asistent, aceștia vor avea locul de muncă obișnuit la sediul Eurojust, numai dacă este necesar și cu aprobarea Colegiului Eurojust. Asistentul care își are locul de muncă obișnuit în România îndeplinește în principal atribuțiile pe care le are în această calitate. Asistentul are dreptul la pașaport diplomatic și beneficiază de drepturile salariale și alte drepturi bănești aferente gradului diplomatic de secretar I. Dispozițiile art. 8 alin. (2) și (3), art. 9 alin. (1)—(3) și art. 10 se aplică în mod corespunzător. În cazul în care asistentul membrului național la Eurojust este numit din rândul judecătorilor sau al personalului de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Justiției, Consiliului Superior al Magistraturii sau al Înaltei Curți de Casație și Justiție, după caz. Pentru asistentul membrului național la Eurojust numit din rândul procurorilor, drepturile salariale și celelalte drepturi bănești se suportă din bugetul Ministerului Public.

(7) Asistentul membrului național la Eurojust poate acționa în numele membrului național la Eurojust sau îl poate înlocui pe acesta, în funcție de organizarea activității Biroului român la Eurojust și de decizia membrului național.

(8) În cazul în care membrul național la Eurojust, adjunctul sau asistentul acestuia este selecționat pentru a fi trimis magistrat de legătură al Eurojust în state terțe, consimțământul la numirea acestuia de către Eurojust este dat de ministrul justiției. Persoana trimisă magistrat de legătură este înlocuită în funcția sa, după caz, de ceilalți membri ai Biroului român la Eurojust și nu mai poate exercita atribuțiile prevăzute la art. 14¹ și 14². Autoritățile române pot contacta în mod direct magistratul

de legătură al Eurojust, inclusiv în cazul în care acesta este selectat din cadrul altor birouri naționale la Eurojust, cu excepția cazului în care România are un magistrat de legătură trimis în acel stat.

(9) În vederea coordonării și pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, Biroul român la Eurojust menține legături strânse cu Biroul român de legătură la Europol.”

8. După articolul 11 se introduce un nou articol, articolul 11¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 11¹

Experții naționali detașați la Eurojust

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 11, în cadrul administrației Eurojust sau pentru a-l asista pe membrul național pot fi detașați experți naționali, potrivit modalităților de aplicare adoptate de Colegiul Eurojust, în temeiul art. 30 din Decizia Eurojust, în scopul consolidării luptei împotriva formelor grave de criminalitate și în conformitate cu legislația Uniunii Europene privind regimul experților naționali detașați la instituțiile Uniunii Europene.

(2) Experții naționali pot fi detașați din rândul judecătorilor, procurorilor, personalului de specialitate juridică asimilat, potrivit legii, judecătorilor și procurorilor, cu experiență practică în domeniul cooperării judiciare în materie penală, respectiv din rândul ofițerilor de poliție, cu experiență practică de minimum 8 ani în domeniul cooperării internaționale în materie penală.

(3) Experții naționali detașați la Eurojust au dreptul la pașaport diplomatic.”

9. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 12

Corespondenți naționali ai Eurojust

(1) Șeful Serviciului de prevenire și combatere a infracțiunilor de terorism și a celor contra siguranței statului din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este corespondentul național al Eurojust pentru probleme legate de terorism. Ceilalți corespondenți naționali ai Eurojust sunt:

a) șefii Serviciului de prevenire și combatere a criminalității organizate, Serviciului de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri, Serviciului de prevenire și combatere a criminalității economico-financiare, Serviciului de prevenire și combatere a criminalității informatice și Biroului pentru cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

b) șeful Biroului de cooperare judiciară internațională din cadrul Serviciului de cooperare judiciară internațională, relații internaționale și programe din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție;

c) șeful Serviciului de cooperare internațională, de informare și relații publice din cadrul Direcției Naționale Anticorupție;

d) șeful Centrului de cooperare polițienească internațională din cadrul Ministerului Administrației și Internelor;

e) șeful Departamentului de Luptă Antifraudă;

f) directorul Direcției generale operative din cadrul Oficiului Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor;

g) corespondentul național pentru Rețeaua Judiciară Europeană.

(2) Fără a aduce atingere principiului contactului direct dintre membrul național la Eurojust, adjunctul sau asistentul acestuia și autoritățile judiciare ori autoritățile polițienești competente,

corespondenții naționali constituie puncte de contact privilegiate ale acestuia.

(3) Corespondentul național al Eurojust pentru probleme de terorism exercită atribuțiile prevăzute în Decizia Eurojust și în Decizia 2005/671/JAI a Consiliului din 20 septembrie 2005 privind schimbul de informații și cooperarea referitoare la infracțiunile de terorism, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 253 din 29 septembrie 2005. În acest scop, corespondentul are acces la informațiile relevante care privesc cercetarea penală și condamnările pentru infracțiuni de terorism, pe care le centralizează și le transmite către Eurojust. Informațiile care trebuie transmise Eurojust sunt:

- a) datele care permit identificarea persoanei, grupului sau entității care face obiectul unei anchete penale;
- b) infracțiunea cercetată și circumstanțele sale specifice;
- c) condamnările definitive pentru infracțiuni de terorism;
- d) legăturile cu alte cauze conexe;
- e) cererile de cooperare judiciară internațională, inclusiv cele având ca obiect recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești care au legătură cu infracțiunile de terorism adresate unui alt stat membru sau primite din partea altui stat membru, în măsura în care nu au caracter confidențial, iar autoritatea solicitantă este de acord cu aceasta. Răspunsul primit, în baza unor cereri de cooperare polițienească sau judiciară, se va transmite Eurojust, numai în măsura în care aceasta nu contravine prevederilor tratatelor internaționale la care România este parte ori condițiilor stabilite de statele solicitate.

(4) Ministerul Justiției notifică Eurojust și Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene corespondenții naționali la Eurojust.”

10. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 13

Sistemul Național de Coordonare Eurojust

(1) Sistemul Național de Coordonare Eurojust este compus din:

- a) corespondenții naționali la Eurojust;
- b) două dintre punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană, un punct pentru Ministerul Justiției, în calitate de autoritate centrală în domeniul cooperării judiciare în materie penală, și un reprezentant al autorității judecătorești;
- c) câte un membru național sau un punct de contact din Rețeaua echipelor comune de anchetă și din rețelele instituite prin Decizia 2002/494/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 de înființare a unei rețele europene de puncte de contact cu privire la persoane vinovate de genocid, crime împotriva umanității și crime de război, prin Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile și prin Decizia 2008/852/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind o rețea de puncte de contact de combatere a corupției.

(2) Ministerul Justiției notifică Eurojust și Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust. Membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust își mențin funcția și statutul în conformitate cu dreptul intern.

(3) În vederea îndeplinirii atribuțiilor ce le revin, persoanele menționate la alin. (1) se conectează la Sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust și au acces cel puțin la datele și informațiile prevăzute în Decizia Eurojust. Gradul de acces al acestora la date și informații este stabilit de membrul național la Eurojust, cu consultarea corespondenților naționali ai Eurojust. Conectarea la Sistemul de gestionare a cazurilor al Eurojust se

suportă potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (6) din Decizia 2002/187/JAI.

(4) Responsabil de funcționarea Sistemului Național de Coordonare Eurojust este șeful Biroului pentru cooperare, reprezentare și asistență judiciară internațională din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. În caz de absență, boală sau concediu al acestuia, responsabil de funcționarea Sistemului Național de Coordonare Eurojust este corespondentul național pentru Rețeaua Judiciară Europeană.

(5) În vederea coordonării și pentru îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust se consultă periodic cu Biroul român la Eurojust. În acest scop, la propunerea oricărui dintre membri sau a membrului național la Eurojust, Biroul român la Eurojust organizează trimestrial întâlniri de lucru sau reuniuni de consultare. În cazul întâlnirilor organizate la sediul Eurojust, cheltuielile de deplasare sunt suportate pentru fiecare din membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust din bugetul instituției sau autorității publice pe care o reprezintă, în afară de cazul în care sunt suportate din bugetul Eurojust.

(6) Sistemul Național de Coordonare Eurojust are următoarele funcții:

a) de coordonare, în măsura în care este necesar, a acțiunilor întreprinse de către membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust. În procesul de coordonare, relațiile dintre membrii Sistemului Național de Coordonare Eurojust nu sunt relații de subordonare și se bazează pe consultare și complementaritate;

b) de facilitare, atunci când este necesar, a îndeplinirii pe teritoriul României a atribuțiilor Eurojust.

(7) Pentru a facilita îndeplinirea pe teritoriul României a atribuțiilor Eurojust, autoritățile române furnizează Sistemului de gestionare a cazurilor al Eurojust, prin intermediul Biroului român la Eurojust sau direct, cu informarea în prealabil a Biroului român la Eurojust, informații cu privire la:

a) cazurile în care cel puțin 3 state membre ale Uniunii Europene sunt implicate în mod direct și pentru care au fost transmise direct, prin intermediul autorităților centrale sau al magistraților români de legătură, cereri de cooperare judiciară ori decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, către cel puțin două state membre ale Uniunii Europene:

- (i) atunci când minimul pedepsei prevăzute de legea română pentru infracțiunea în cauză este de 5 ani închisoare sau sancțiunea prevăzută de lege pentru acea infracțiune este o măsură de siguranță privativă de libertate cu o durată de minimum 5 ani, iar infracțiunea face parte din una dintre următoarele categorii: trafic de ființe umane, exploatare sexuală a copiilor și pornografie infantilă, trafic de droguri, trafic de arme de foc, piese și componente ale acestora și de muniție, corupție, fraudă care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene, falsificarea monedei euro, spălare de bani, atacul împotriva sistemelor informatice; sau
- (ii) există indicii că este implicată o organizație criminală; sau

(iii) există indicii conform cărora cazul poate avea un impact grav la nivel transfrontalier sau repercusiuni la nivelul Uniunii Europene ori ar putea afecta alte state membre ale Uniunii Europene decât cele implicate direct;

b) cazurile în care au apărut sau este posibilă apariția unor conflicte de jurisdicție;

c) livrările supravegheate care afectează cel puțin 3 state, dintre care cel puțin două sunt state membre ale Uniunii Europene;

d) constituirea unei echipe comune de anchetă;

e) dificultățile sau refuzurile de executare a cererilor ori deciziilor de cooperare judiciară, inclusiv a celor formulate sau emise în baza instrumentelor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce.

(8) Sistemul Național de Coordonare Eurojust menține legături strânse cu Unitatea Națională Europol. În acest scop, șeful Unității Naționale Europol participă la întâlnirile membrilor Sistemului Național de Coordonare Eurojust și informează cu privire la cererile de cooperare polițienească gestionate de Biroul român de legătură la Europol, în special cu privire la solicitările Europol adresate autorităților române de participare a personalului Europol în cadrul echipelor comune de anchetă desfășurate pe teritoriul României sau de inițiere, derulare și coordonare de anchete penale.”

11. După articolul 13 se introduc două noi articole, articolele 13¹ și 13², cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 13¹

Reguli și restricții privind transmiterea și folosirea informațiilor

(1) Informațiile menționate la art. 13 se transmit Eurojust atunci când sunt disponibile, într-un mod structurat, și vor include cel puțin tipurile de date cuprinse în lista prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) În cazul în care informațiile au fost furnizate autorităților române de state terțe, în baza unor cereri de cooperare polițienească sau judiciară, acestea se vor transmite Eurojust numai în măsura în care nu se aduce atingere prevederilor tratatelor internaționale la care România este parte ori condițiilor stabilite de statele solicitate. Totodată, informațiile nu se vor transmite Eurojust în măsura în care aceasta presupune atingerea intereselor de suveranitate, securitate, ordine publică și a altor interese ale României, definite prin Constituție, sau punerea în pericol a siguranței ori a vieții unei persoane.

(3) Înaintea oricărui schimb între Eurojust și un stat terț sau o organizație, precum organizațiile internaționale și organismele lor subordonate de drept public, alte organisme de drept public constituite în baza unui acord între două sau mai multe state ori Organizația Internațională a Poliției Judiciare, privind informațiile transmise de autoritățile române, membrul național la Eurojust consultă autoritatea care a furnizat informația și comunică decizia luată.

(4) Autoritățile române pot solicita Eurojust, prin intermediul Biroului român la Eurojust, transmiterea de date cu privire la rezultatele prelucrării informațiilor transmise potrivit alin. (1), precum și, dacă este posibil și au legătură cu cauza instrumentată la nivel național, informații primite de Eurojust din partea entităților prevăzute la alin. (3).

ARTICOLUL 13²

Cooperarea Biroului român la Eurojust și a corespondenților naționali ai Eurojust cu punctele naționale de contact la Rețeaua Judiciară Europeană

(1) Relațiile dintre membrii Biroului român la Eurojust și corespondenții naționali ai Eurojust cu punctele de contact la Rețeaua Judiciară Europeană se bazează pe consultare și complementaritate.

(2) Atunci când, în cazul unei cereri de cooperare judiciară care privește infracțiuni grave, aflată în competența generală a Eurojust, emisă de o autoritate judiciară română sau adresată acesteia de către o autoritate a altui stat membru al Uniunii Europene ori a unui stat terț, transmisă membrului național la

Eurojust sau primită de către acesta din partea unui membru național al unui alt stat membru al Uniunii Europene sau al unui magistrat de legătură la Eurojust al unui stat terț, membrul național la Eurojust apreciază că respectiva cerere este de competența Rețelei Judiciare Europene, acesta înaintea cererea corespondentului național pentru Rețeaua Judiciară Europeană, cu propunerea ca respectiva cerere să fie soluționată, și informează autoritatea emitentă în acest sens.

(3) În luarea unei decizii în sensul celor prevăzute la alin. (2), membrul național la Eurojust va ține cont inclusiv de următoarele criterii:

a) cererea de cooperare judiciară a fost emisă într-o cauză penală care, pe lângă statul care o instrumentează, privește 3 sau mai multe state ori prezintă complexitate și necesită coordonare;

b) cererea de cooperare judiciară a fost transmisă Sistemului de coordonare permanentă al Eurojust;

c) termenul stabilit de autoritatea emitentă pentru executarea cererii de cooperare judiciară este mai mic de 10 zile lucrătoare;

d) dat fiind obiectul său, executarea cererii de cooperare judiciară necesită coordonarea Eurojust;

e) cererea de cooperare judiciară emisă de o autoritate judiciară română are legătură cu o cerere de cooperare judiciară a unui alt stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat terț, pentru care a fost solicitată anterior asistența Eurojust;

f) autoritatea emitentă nu a putut obține anterior asistența necesară pentru executarea cererii de cooperare judiciară, prin Rețeaua Judiciară Europeană.

(4) În cazul în care cererea de cooperare judiciară nu privește infracțiuni care sunt de competența generală a Eurojust sau are ca obiect identificarea autorității competente să o execute, membrul național la Eurojust înaintea cererea corespondentului național sau unuia dintre punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană și informează autoritatea solicitantă în acest sens.

(5) În cazul în care cererea de cooperare judiciară face parte din categoria celor care, potrivit instrumentelor juridice ale Uniunii Europene, inclusiv celor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, pot fi transmise prin intermediul Rețelei Securizate a Rețelei Judiciare Europene, iar asistența membrului național la Eurojust a fost solicitată exclusiv pentru transmiterea cererii, membrul național la Eurojust înaintea cererea corespondentului național pentru Rețeaua Judiciară Europeană și informează autoritatea solicitantă în acest sens.

(6) Atunci când, în cazul unei cereri de cooperare judiciară care privește infracțiuni grave, emisă de o autoritate judiciară română sau adresată acesteia de către o autoritate a altui stat membru al Uniunii Europene sau a unui stat terț, transmisă unuia dintre punctele naționale pentru Rețeaua Judiciară Europeană, punctul național de contact apreciază că respectiva cerere este de competența Eurojust, înaintea cererea, după consultarea corespondentului național la Rețeaua Judiciară Europeană, membrului național la Eurojust, cu propunerea ca respectiva cerere să fie soluționată de către acesta, și informează autoritatea emitentă în acest sens.

(7) Când membrul național la Eurojust și punctul național de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană se recunosc competenți pentru a prelua cererea de cooperare judiciară sau își declină competența, membrul național la Eurojust ori punctul național de contact poate solicita asistența Sistemului Național de Coordonare Eurojust în luarea unei decizii.

(8) În aplicarea prezentului articol, membrul național la Eurojust poate organiza întâlniri periodice de consultare sau coordonare cu punctele naționale de contact și corespondentul tehnic pentru Rețeaua Judiciară Europeană.

(9) Punctele naționale de contact pentru Rețeaua Judiciară Europeană constituie puncte privilegiate de contact ale Biroului român la Eurojust pentru aspectele de cooperare judiciară internațională. În cadrul Sistemului Național de Coordonare Eurojust punctele naționale de contact acordă asistență în materiile care țin de cooperarea judiciară internațională, în funcție de experiența și domeniile în care își desfășoară activitatea.”

12. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 14

Atribuțiile de cooperare judiciară

(1) Atunci când într-un proces penal care privește infracțiuni care sunt de competența generală a Eurojust contactul direct nu a fost posibil sau autoritatea judiciară emitentă solicită expres asistență în acest sens și nu sunt aplicabile dispozițiile art. 13, membrul național la Eurojust are următoarele atribuții:

a) poate primi și transmite, spre executare, cererile de cooperare judiciară formulate de autoritățile judiciare române sau de cele ale altor state membre, iar în cazul cererilor de cooperare judiciară pentru care, potrivit legii române, au fost desemnate autorități competente să primească cererile, acestea se vor transmite respectivelor autorități;

b) poate primi și transmite, spre executare, cererile de cooperare judiciară formulate de autoritățile judiciare române, adresate autorităților judiciare din cel puțin două state membre și ale unui stat terț;

c) facilitează coordonarea dintre autoritățile judiciare române și cele ale altor state;

d) facilitează executarea cererilor de cooperare judiciară, astfel încât acestea să fie executate, în măsura în care este posibil, în conformitate cu formalitățile și procedurile indicate de autoritatea judiciară emitentă;

e) furnizează informații suplimentare legate de executarea cererilor de cooperare judiciară.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1), membrul național la Eurojust informează de îndată autoritatea judiciară română emitentă cu privire la măsurile luate.

(3) În cazul în care cererea de cooperare judiciară nu a fost executată în conformitate cu formalitățile și procedurile indicate de autoritatea judiciară a altui stat membru sau a fost executată parțial, iar contactul direct nu a fost posibil sau autoritatea judiciară emitentă solicită asistență în acest sens, membrul național la Eurojust poate solicita autorității judiciare române să ia măsuri suplimentare astfel încât cererea să fie executată pe deplin.

(4) În aplicarea alin. (3), membrul național la Eurojust nu poate solicita măsuri suplimentare în cazul în care formalitățile și procedurile indicate de autoritatea judiciară a altui stat membru sunt contrare principiilor fundamentale de drept sau dacă executarea totală ori parțială a cererii de cooperare judiciară ar aduce atingere intereselor de suveranitate, securitate, ordine publică și altor interese ale României, definite prin Constituție, sau ar compromite desfășurarea unei cercetări penale în curs. Totodată, în cazul cererilor de cooperare judiciară privind instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, membrul național la Eurojust nu poate solicita măsuri suplimentare, în cazul în care hotărârea judecătorească dată de instanța română competentă este definitivă și executorie.”

13. După articolul 14 se introduc două noi articole, articolele 14¹ și 14², cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 14¹

Atribuții operative de cooperare judiciară

(1) Atribuțiile prevăzute în prezentul articol sunt exercitate în principal de către autoritățile naționale competente. Exercițarea lor de către membrul național la Eurojust are caracter excepțional și poate fi realizată numai în condițiile legii române și potrivit instrumentului juridic aplicabil între România și celălalt stat membru.

(2) Atunci când cererile sau deciziile urmează să fie transmise spre executare autorităților din două sau mai multe state membre, membrul național la Eurojust poate emite, la solicitarea scrisă a autorității naționale competente, cereri de cooperare judiciară sau decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, cu excepția celor care, potrivit legii, sunt de competența instanțelor judecătorești.

(3) Dacă membrul național la Eurojust constată că nu este competent să emită cereri de cooperare judiciară sau decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv cele în aplicarea instrumentelor de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, înștiințează de îndată autoritatea națională solicitantă.

(4) În cazul în care membrul național la Eurojust primește din partea autorităților altor state membre cereri de cooperare judiciară sau decizii privind cooperarea judiciară, inclusiv instrumentele de punere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce, acesta le transmite autorității naționale competente să le primească ori să le execute, după caz, ori poate să le efectueze el însuși.

(5) Membrul național la Eurojust nu poate executa cererile de cooperare judiciară care au legătură cu un proces penal aflat în curs de desfășurare și nici pe cele care au ca obiect folosirea pe teritoriul României a unor investigații sub acoperire sau interceptarea de convorbiri telefonice și comunicații. Totodată, membrul național la Eurojust nu poate executa deciziile de cooperare judiciară a căror executare este, potrivit legii, de competența instanțelor judecătorești ori cele în a căror soluționare sunt date rezoluții, ordonanțe sau hotărâri judecătorești care, potrivit legii, sunt supuse unor plângeri ori căi de atac, după caz.

(6) În cazul în care membrul național la Eurojust înțelege să procedeze el însuși la executarea cererilor de cooperare judiciară sau a deciziilor de cooperare judiciară, îl înștiințează în prealabil, după caz, pe procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau pe președintele curții de apel, în a cărui/cărei rază teritorială va efectua actele necesare executării cererilor sau deciziilor. Odată cu înștiințarea, membrul național la Eurojust transmite și o copie a cererii de cooperare judiciară sau a deciziei judiciare pe care o execută.

(7) În cazul în care, pentru obținerea unor mijloace de probă, este obligatorie, potrivit legii, o autorizație dată de judecător, competența de a dispune luarea măsurii respective, la cererea membrului național la Eurojust, aparține curții de apel în a cărei rază teritorială vor fi efectuate actele necesare executării cererilor sau deciziilor.

(8) Atunci când autoritatea străină emitentă sau membrul național la Eurojust al statului membru solicitant a solicitat să asiste la executarea cererii de cooperare judiciară sau a deciziei de cooperare, membrul național la Eurojust va solicita avizul procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel sau președintelui curții de apel, după caz. În acest caz cheltuielile legate de executarea cererii de cooperare judiciară sau a deciziilor judiciare sunt suportate de autoritatea judiciară emitentă.

ARTICOLUL 14²**Atribuții operative de cooperare judiciară exercitate de către membrul național la Eurojust în caz de urgență**

(1) Atribuțiile prevăzute în prezentul articol sunt exercitate exclusiv în caz de urgență și numai atunci când identificarea sau contactarea în timp util a autorității române competente, de către autoritatea emitentă din alt stat membru sau de către membrul național la Eurojust, nu este posibilă. În acest caz, membrul național la Eurojust îl înștiințează, imediat după luarea măsurii, pe procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție sau pe procurorul desemnat de acesta.

(2) În condițiile prevăzute de legea română și potrivit instrumentului juridic aplicabil în relația dintre România și statul solicitant, membrul național la Eurojust poate autoriza, prin ordonanță, livrările supravegheate. Livrarea supravegheată este pusă în aplicare de către poliție sau de altă autoritate competentă. Membrul național la Eurojust stabilește modul de punere în aplicare a livrării supravegheate. Cheltuielile efectuate în executarea cererii de cooperare judiciară sunt suportate de statul emitent al cererii.

(3) În condițiile prevăzute de legea română și potrivit instrumentului juridic aplicabil în relația dintre România și statul solicitant, membrul național la Eurojust poate autoriza urmărirea sau supravegherea transfrontalieră solicitată de către autoritatea competentă din alt stat membru. Membrul național la Eurojust poate solicita încetarea urmării sau supravegherii transfrontaliere autorizate."

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
IOAN OLTEAN

PREȘEDINTELE SENATULUI
VASILE BLAGA

București, 19 martie 2012.
Nr. 35.

14. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21

Preluarea procedurilor penale inițiate în alt stat membru al Uniunii Europene

(1) Reprezentarea României în Autoritatea comună de supraveghere a Eurojust se asigură de un judecător care oferă toate garanțiile de independență și care se bucură de înaltă reputație profesională și morală, numit de ministrul justiției, cu avizul consultativ al Consiliului Superior al Magistraturii, pe o perioadă de cel puțin 3 ani. Mandatul reprezentantului în Autoritatea comună de supraveghere a Eurojust va înceta la expirarea termenului pentru care a fost numit.

(2) Ministerul Justiției va notifica numirea și încetarea mandatului acestuia Eurojust și Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene, prin intermediul Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Reprezentantul României în Autoritatea comună de supraveghere a Eurojust va prezenta Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, anual, un raport cu privire la activitatea desfășurată. Raportul se va transmite, dacă este cazul, și altor instituții și autorități interesate."

15. După articolul 25 se introduce o anexă, având cuprinsul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.

ANEXĂ

(Anexă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2007)

LISTA

menționată la art. 13¹ alin. (1) cuprinzând tipurile de informații minime care trebuie transmise Eurojust, atunci când sunt disponibile, în temeiul art. 13 alin. (7)

1. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. a):
a) datele care permit identificarea persoanei, a grupului sau a entității care face obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;
b) statele membre în cauză;
c) infracțiunea în cauză și circumstanțele sale;
d) datele referitoare la cererile de cooperare judiciară sau deciziile privind cooperarea judiciară, inclusiv cele privind instrumentele de cerere în aplicare a principiului recunoașterii reciproce emise, inclusiv:

- (i) data cererii;
- (ii) autoritatea solicitantă sau emitentă;
- (iii) autoritatea solicitată sau de executare;
- (iv) tipul cererii, măsurile solicitate;
- (v) mențiunea dacă cererea a fost sau nu executată și, dacă nu, din ce motive.

2. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. b):

- a) statele membre și autoritățile competente în cauză;
- b) datele care permit identificarea persoanei, a grupului sau a entității care face obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;
- c) infracțiunea în cauză și circumstanțele sale.

3. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. c):
a) statele membre și autoritățile competente în cauză;
b) datele care permit identificarea persoanei, a grupului sau a entității care face obiectul unei cercetări sau urmăriri penale;
c) tipul livrării;
d) tipul infracțiunii în legătură cu care se efectuează livrarea supravegheată.

4. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. d):

- a) statele membre participante;
- b) tipul de infracțiuni în cauză;
- c) data acordului de constituire a echipei;
- d) perioada pentru care a fost constituită echipa, inclusiv modificările acestei perioade;
- e) detalii privind șeful echipei pentru fiecare stat membru participant;
- f) scurt rezumat al rezultatelor echipelor comune de anchetă.

5. În situațiile menționate la art. 13 alin. (7) lit. e):

- a) statul solicitant sau emitent;
- b) statul solicitat sau de executare;
- c) descrierea dificultăților.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2007
privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare
cu statele membre ale Uniunii Europene**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 123/2007 privind unele măsuri pentru consolidarea cooperării judiciare cu statele membre ale Uniunii Europene și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 16 martie 2012.
Nr. 295.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

**privind suplimentarea bugetului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale
din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012,
în vederea achitării de către Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare a obligațiilor rezultate
din încetarea contractelor de muncă în urma disponibilizării**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2012, cu suma de 39.203 mii lei, la capitolul 83.01 „Agricultură, Silvicultură, Piscicultură și Vânătoare”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, articolul 51.01 „Transferuri curente”, alineatul 51.01.01 „Transferuri către instituții publice”, în vederea achitării de către Agenția Națională de Îmbunătățiri Funciare a obligațiilor rezultate din încetarea contractelor de muncă în urma disponibilizării.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale să introducă, în cadrul anexei 3/2221/16, titlul 57 „Asistență socială”, articolul 57.02 „Ajutoare sociale”, alineatul

57.02.01 „Ajutoare sociale în numerar” la capitolul 83.10 „Agricultură, Silvicultură, Piscicultură și Vânătoare”, suma de 39.203 mii lei.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 4. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pe anul 2012.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Barna Tanczos,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 20 martie 2012.
Nr. 183.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare pod pe DN 68 km 48 + 905 la Zeicani”, județul Hunedoara

În conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2003 pentru înființarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. prin reorganizarea Regiei Autonome „Administrația Națională a Drumurilor din România”, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 47/2004, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare pod pe DN 68 km 48 + 905 la Zeicani”, județul Hunedoara, din cadrul Proiectului de reconstrucție a drumurilor afectate de inundații, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea lucrărilor de intervenții menționate la art. 1 se realizează din împrumutul contractat de la Banca Europeană de Investiții, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria

publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii răspunde de modul de utilizare a sumei prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU

MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Alexandru Nazare

Ministrul dezvoltării regionale și turismului,

Cristian Petrescu

Ministrul finanțelor publice,

Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 20 martie 2012.

Nr. 192.

ANEXĂ

INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI

aferenți lucrărilor de intervenții „Consolidare pod pe DN 68 km 48+905 la Zeicani”, județul Hunedoara

Titular:	Ministerul Transporturilor și Infrastructurii		
Beneficiar:	Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — Direcția Regională de Drumuri și Poduri Timișoara		
Amplasament:	județul Hunedoara		
Valoarea totală a investiției:		mii lei	469*)
Valoarea investiției (cu TVA):		mii lei	392
(1 euro = 4,2622 lei/ianuarie 2011),			
din care C+M (cu TVA):		mii lei	392
Capacități:			
— lungime:		10,85	m
— lățime totală pod:		9,00	m
din care: — lățime parte carosabilă:		7,00	m
— lățime trotuare:		2 x 1,00	m
Clasa de încărcare:		E	
Durata de realizare a investiției:		8 luni	

Factori de risc

Obiectivul se va proteja antisismic conform Normativului P100-1/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea lucrărilor de intervenții se realizează din împrumutul contractat de la Banca Europeană de Investiții, asigurat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

*) Valoarea se va actualiza potrivit evoluției ulterioare a prețurilor.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea cerințelor pentru indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic și de modificare a Hotărârii Guvernului nr. 1.039/2003 privind stabilirea cerințelor referitoare la etichetarea și eficiența energetică a aparatelor frigorifice de uz casnic pentru introducerea lor pe piață

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. II din Ordonanța Guvernului nr. 8/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cerințele privind informațiile standard despre produs referitoare la consumul de energie și, atunci când este relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării, precum și informațiile suplimentare privind produsele cu impact energetic, care trebuie indicate prin etichetare și care sunt destinate utilizatorilor finali pentru a le da posibilitatea să opteze pentru produse mai eficiente.

Art. 2. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică produselor cu impact energetic direct sau indirect semnificativ asupra consumului de energie și, atunci când este relevant, asupra altor resurse esențiale în timpul utilizării.

(2) Prezenta hotărâre nu se aplică:

- a) produselor second-hand;
- b) mijloacelor de transport de persoane sau de mărfuri;
- c) plăcuței indicatoare a caracteristicilor tehnice sau echivalentului său atașat pe produse din rațiuni de siguranță.

Art. 3. — Pentru aplicarea prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

a) *produs cu impact energetic* sau *produs* — orice bun care are un impact asupra consumului de energie în timpul utilizării, care este introdus pe piață și/sau pus în funcțiune pe teritoriul României ori al celorlalte state membre ale Uniunii Europene, inclusiv piesele destinate spre a fi integrate în produsele cu impact energetic care fac obiectul prezentei hotărâri, care sunt introduse pe piață și/sau puse în funcțiune ca piese individuale pentru consumatorii finali și a căror performanță de mediu poate fi evaluată în mod independent;

b) *fișă* — tabel standard cu informații referitoare la un produs;

c) *alte resurse esențiale* — apă, substanțe chimice sau orice altă substanță consumată de produs pe durata utilizării sale normale;

d) *informații suplimentare* — alte informații referitoare la performanța și caracteristicile unui produs, care se referă la utilizarea energiei sau a altor resurse esențiale de către produsul respectiv ori care ajută la evaluarea acestei utilizări pe baza unor date măsurabile;

e) *impact direct* — impactul produselor care sunt efectiv consumatoare de energie în timpul utilizării;

f) *impact indirect* — impactul produselor care nu sunt consumatoare de energie, dar care contribuie la conservarea energiei în timpul utilizării;

g) *distribuitor* — vânzătorul cu amănuntul sau o altă persoană care vinde, închiriază, oferă spre cumpărare în rate ori expune produse utilizatorilor finali;

h) *furnizor* — producătorul ori reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, ori importatorul care introduce sau pune în funcțiune produsul pe piața Uniunii Europene. În absența acestora, este considerată *furnizor* orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață ori pune în funcțiune produse reglementate de prezenta hotărâre;

i) *introducere pe piață* — punerea la dispoziție a produsului pentru prima dată pe piața României sau a celorlalte state membre ale Uniunii Europene în vederea distribuției ori utilizării sale pe aceste piețe, contra cost sau gratuit și indiferent de modul de vânzare;

j) *punere în funcțiune* — prima utilizare a produsului în scopul prevăzut în România sau în celelalte state membre ale Uniunii Europene;

k) *utilizare neautorizată a etichetei* — utilizarea etichetei de către un utilizator, altul decât autoritățile române sau instituțiile Uniunii Europene, într-un mod care nu este prevăzut de prezenta hotărâre.

Art. 4. — (1) Produsele oferite utilizatorilor finali spre vânzare, închiriere, cumpărare în rate sau expuse direct ori indirect prin intermediul vânzării la distanță, inclusiv prin internet, trebuie să fie însoțite de o fișă și o etichetă care conțin informații referitoare la consumul de energie electrică, de alte forme de energie și, atunci când este relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării, precum și informații suplimentare, în conformitate cu măsurile de punere în aplicare.

(2) Pentru produsele integrate sau instalate, informațiile prevăzute la alin. (1) se furnizează doar în cazul în care această cerință este prevăzută de măsura de punere în aplicare relevantă.

(3) Publicitatea pentru un anumit model de produs cu impact energetic vizat de o măsură de punere în aplicare trebuie să includă o referire la clasa de eficiență energetică a produsului, atunci când sunt făcute publice informații legate de impactul energetic sau de preț.

(4) Toate materialele tehnice promoționale, respectiv manualele tehnice și broșurile producătorului, imprimate sau on-line, oferite utilizatorilor finali, cu privire la produsele cu impact energetic, care descriu parametrii tehnici specifici produsului, trebuie să includă o referire la clasa de eficiență energetică a produsului sau informații privind consumul de energie.

Art. 5. — (1) Furnizorii care introduc pe piață sau pun în funcțiune produsele care fac obiectul unei măsuri de punere în aplicare sunt obligați să furnizeze o etichetă și o fișă, în

conformitate cu prezenta hotărâre și cu respectiva măsură de punere în aplicare.

(2) Furnizorii sunt obligați să prezinte o documentație tehnică care să permită evaluarea exactității informațiilor redată pe etichetă și în fișă. Documentația tehnică respectivă trebuie să includă:

- a) descrierea generală a produsului;
- b) rezultatele calculului de proiectare efectuate, dacă sunt relevante;
- c) rapoartele testărilor, dacă sunt disponibile, inclusiv cele efectuate de organismele notificate competente;
- d) dacă valorile sunt utilizate pentru modele similare, trimiterile care permit identificarea acestor modele.

În acest scop, furnizorii pot folosi documentația deja stabilită în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.039/2003 privind stabilirea cerințelor referitoare la etichetarea și eficiența energetică a aparatelor frigorifice de uz casnic pentru introducerea lor pe piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Deciziei nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului.

(3) Furnizorii păstrează documentația tehnică pentru punerea ei la dispoziție, în vederea controalelor, timp de 5 ani de la fabricarea ultimului produs vizat de control.

(4) Dacă organismul de supraveghere a pieței constată că un produs nu respectă toate cerințele prevăzute de prezenta hotărâre și de măsurile de punere în aplicare referitoare la etichetă și la fișă, furnizorul este obligat să asigure conformitatea produsului cu cerințele respective în termenul impus.

(5) În termen de 10 zile lucrătoare de la primirea unei solicitări din partea organismelor de supraveghere a pieței sau a Comisiei Europene, furnizorii pun documentația tehnică, în format electronic, la dispoziția acestora.

(6) Furnizorii pun în mod gratuit la dispoziția distribuitorilor etichetele aferente etichetării și informațiilor despre produs. Furnizorii livrează prompt etichetele, la solicitarea distribuitorilor, fără a aduce atingere opțiunii acestora privind sistemul de livrare a etichetelor.

(7) Furnizorii au obligația să ofere, pe lângă etichete, o fișă a produsului. Aceasta este inclusă de furnizor în toate broșurile produselor. Dacă nu oferă broșuri despre produs, furnizorul furnizează fișele împreună cu un alt document care însoțește produsul.

(8) Furnizorii sunt răspunzători pentru exactitatea datelor incluse în etichetele și în fișele pe care le furnizează.

(9) Se consideră că furnizorii și-au dat consimțământul pentru publicarea informațiilor de pe etichetă sau din fișă.

Art. 6. — (1) Distribuitorii au obligația să afișeze etichetele în mod adecvat, vizibil și lizibil și să includă fișa în broșura despre produs sau în alte documente care însoțesc produsul în momentul vânzării acestuia utilizatorilor finali.

(2) De fiecare dată când expun un produs la care se referă o măsură de punere în aplicare, distribuitorii au obligația să atașeze o etichetă adecvată, în poziția vizibilă specificată în respectiva măsură de punere în aplicare și redactată în limba română.

Art. 7. — Dacă produsele sunt oferite spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate prin comandă poștală, prin catalog, prin internet, prin telemarketing ori prin orice alt mijloc care presupune faptul că eventualul utilizator final nu are posibilitatea

de a vedea produsul expus, măsurile de punere în aplicare trebuie să prevadă faptul că acestor utilizatori finali potențiali li se comunică informațiile specificate pe eticheta produsului și în fișă înainte de cumpărarea produsului. După caz, măsurile de punere în aplicare specifică modul în care eticheta, fișa sau informațiile specificate pe etichetă sau pe fișă sunt expuse ori furnizate potențialului utilizator final.

Art. 8. — (1) Introducerea pe piață sau punerea în funcțiune pe teritoriul României a produselor care intră sub incidența prezentei hotărâri și sunt conforme cu aceasta și cu măsura de punere în aplicare relevantă nu poate fi interzisă, limitată sau împiedicată.

(2) Se consideră că etichetele și fișele sunt conforme cu dispozițiile prezentei hotărâri și cu cele ale măsurilor de punere în aplicare. Dacă există suspiciuni cu privire la exactitatea informațiilor furnizate pe etichete sau în fișe, organismele de supraveghere a pieței solicită furnizorilor să ofere dovezi în înțelesul art. 5 cu privire la exactitatea acestora.

Art. 9. — (1) Controlul respectării prevederilor prezentei hotărâri se face de către organismele de supraveghere a pieței desemnate în acest scop la propunerea Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri, în funcție de categoria de produs reglementată de măsurile de punere în aplicare.

(2) În cazul în care furnizorii nu iau măsurile corective prevăzute la art. 5 alin. (4), autoritățile prevăzute la alin. (1) iau decizia de restricționare ori de interzicere a introducerii pe piață și/sau a punerii în funcțiune a produsului în cauză ori de garantare a retragerii de pe piață a acestuia. În cazul retragerii de pe piață a produsului sau al interzicerii introducerii pe piață a acestuia, organismele de supraveghere a pieței informează imediat Comisia Europeană și celelalte state membre.

Art. 10. — (1) În cazul în care un produs este vizat de o măsură de punere în aplicare, autoritățile contractante prevăzute la art. 8 lit. a)—c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, vor achiziționa cu precădere produse care îndeplinesc criteriile de performanță cele mai ridicate și care aparțin clasei celei mai ridicate de eficiență energetică. Autoritățile contractante pot solicita îndeplinirea acestor criterii în funcție de eficiența în materie de costuri, de fezabilitatea economică și de adecvarea tehnică, precum și de existența unei concurențe suficiente.

(2) În situația în care achiziția produselor care îndeplinesc criteriile de performanță cele mai ridicate și aparțin clasei de eficiență energetică celei mai ridicate nu este fezabilă din punct de vedere economic sau al concurenței, autoritatea contractantă are dreptul de a achiziționa produsele care îi îndeplinesc cel mai bine necesitățile.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică contractelor a căror valoare se estimează în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Dacă se prevăd măsuri de stimulare pentru un produs vizat de o măsură de punere în aplicare, acestea vizează nivelurile de performanță cele mai ridicate, inclusiv clasa cea mai ridicată de eficiență energetică stabilită în respectiva măsură de punere în aplicare. Măsurile de impozitare și alte

măsuri cu caracter fiscal nu constituie măsuri de stimulare în sensul prezentei hotărâri.

(5) Dacă se prevăd măsuri de stimulare pentru produse, atât pentru utilizatorii finali care utilizează produse cu grad ridicat de eficiență, cât și pentru industriile care promovează și produc astfel de produse, acestea exprimă nivelurile de performanță sub formă de clase de performanță, astfel cum sunt definite în măsura de punere în aplicare relevantă, cu excepția cazului în care acestea impun niveluri de performanță mai ridicate decât pragul corespunzător clasei de eficiență energetică celei mai ridicate din măsura de punere în aplicare.

(6) Introducerea sistemului de etichete și fișe referitoare la consumul sau la conservarea de energie este însoțită de campanii de informare educaționale și promoționale destinate promovării eficienței energetice și utilizării mai responsabile a energiei de către utilizatorii finali.

Art. 11. — Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și organismele de supraveghere a pieței participă la schimbul de informații dintre statele membre și Comisia Europeană prin furnizarea reciprocă de informații.

Art. 12. — Până la data de 19 mai 2014 și, ulterior, la fiecare 4 ani, Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri transmite Comisiei Europene un raport cu privire la aplicarea prezentei hotărâri.

Art. 13. — (1) Constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea prevederilor art. 4 și art. 5 alin. (6) și (7), cu amendă de la 3.000 lei la 10.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 5 alin. (1)—(5) și (8), cu amendă de la 10.000 lei la 25.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 6, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) afișarea altor etichete, marcaje, simboluri sau inscripții care nu respectă cerințele prezentei hotărâri și ale măsurilor de punere în aplicare, dacă există probabilitatea inducerii în eroare a utilizatorilor finali ori a creării de confuzii în rândul acestora în ceea ce privește consumul de energie sau, atunci când este relevant, de alte resurse esențiale în timpul utilizării, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către personalul anume împuternicit de către Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

(3) Dispozițiile referitoare la contravenții prevăzute la alin. (1) se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 1.039/2003 privind stabilirea cerințelor referitoare la etichetarea și eficiența energetică a aparatelor frigorifice de uz casnic pentru introducerea lor pe piață, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 5 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Articolul 2 va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — Prezenta hotărâre nu se aplică aparatelor frigorifice de uz casnic second-hand, plăcuței indicatoare a caracteristicilor tehnice sau echivalentului său atașat pe aparatele frigorifice de uz casnic din rațiuni de siguranță și aparatelor frigorifice de uz casnic care sunt alimentate și de alte surse de energie, de exemplu acumulate.”

2. **Articolul 3 va avea următorul cuprins:**

„Art. 3. — În înțelesul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *furnizor* — producătorul ori reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, ori importatorul care introduce sau pune în funcțiune aparatul frigorific de uz casnic pe piața Uniunii Europene. În absența acestora, este considerată *furnizor* orice persoană fizică sau juridică ce introduce pe piață ori pune în funcțiune respectivul aparat;

b) *distribuitor* — vânzătorul cu amănuntul sau o altă persoană care vinde, închiriază, oferă spre cumpărare în rate ori expune aparate frigorifice de uz casnic utilizatorilor finali;

c) *fișă* — tabel standard cu informații referitoare la un aparat frigorific de uz casnic.”

*

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2010/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind indicarea, prin etichetare și informații standard despre produs, a consumului de energie și de alte resurse al produselor cu impact energetic, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 153 din 18 iunie 2010.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei, comerțului și mediului de afaceri,

Lucian Nicolae Bode

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,

Constantin Cerbulescu

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea
și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

Cristina Trăilă

Președintele Autorității Naționale de Reglementare
în Domeniul Energiei,

Iulius Dan Plaveti

Ministrul afacerilor europene,

Leonard Orban

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor*)

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Scopul acreditării spitalelor este îmbunătățirea continuă a calității serviciilor medicale spitalicești.

(2) Acreditarea spitalelor certifică calitatea serviciilor de sănătate în conformitate cu clasificarea spitalelor, pe categorii de acreditare.

Art. 2. — (1) Spitalele intră în procesul de acreditare potrivit dispozițiilor art. 175 alin. (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Acreditarea spitalelor se acordă de Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor, instituție publică cu personalitate juridică, cu sediul în București, șoseaua Kiseleff nr. 55, sectorul 1, care funcționează în coordonarea primului-ministru printr-un consilier de stat desemnat în acest sens, finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

(3) Categoriile de acreditare a spitalelor se stabilesc de Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor, cu avizul Ministerului Sănătății.

(4) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor asigură pregătirea, calificarea și formarea continuă a evaluatorilor de spitale.

Art. 3. — (1) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor este finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor este ordonator terțiar de credite.

(3) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor transmite trimestrial primului-ministru un raport complet privind stadiul activității instituției și al procesului de acreditare a spitalelor, gradul de armonizare cu politicile și strategiile naționale și internaționale din domeniul său de activitate, progresele făcute în asigurarea calității serviciilor medicale spitalicești, precum și dificultățile întâmpinate în procesul de acreditare a spitalelor.

CAPITOLUL II

Conducerea Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

Art. 4. — (1) Conducerea Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor din România este asigurată de:

- președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
- Comitetul director;
- directorul general.

(2) Comitetul director este format din 7 membri, reprezentanți ai următoarelor instituții și organizații profesionale:

- un reprezentant al Administrației Prezidențiale;
- 2 reprezentanți ai Secretariatului General al Guvernului;
- un reprezentant al Academiei Române;
- un reprezentant al Colegiului Medicilor din România;

e) un reprezentant al Ordinului Asistenților Medicali și Moașelor din România;

f) președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

(3) Membrii Comitetului director prevăzuți la alin. (2) lit. a)—e) sunt desemnați de instituțiile publice și de organizațiile profesionale pe care le reprezintă pentru un mandat de 5 ani.

(4) Comitetul director își alege din rândul membrilor săi, în termen de 5 zile de la prima întrunire, prin vot secret, cu majoritate simplă, un președinte și un vicepreședinte pentru o perioadă de un an, fără posibilitatea desemnării consecutive.

(5) Mandatul membrilor încetează prin revocare, de către conducerea instituției sau organizației profesionale care i-a desemnat, în următoarele situații:

a) la solicitarea justificată a persoanei în cauză, aprobată de conducerea instituției sau organizației profesionale care a desemnat-o;

b) ca urmare a constatării neîndeplinirii atribuțiilor aferente calității de membru, la sesizarea președintelui sau a membrilor Comitetului director;

c) în toate cazurile ce determină pierderea calității pentru care au fost desemnați, dispuse ori constatate de conducerea instituției sau organizației profesionale care i-a desemnat;

d) în orice situație ce constituie o cauză de încetare de drept a raporturilor de muncă/raporturilor de serviciu avute cu autoritatea sau instituția publică care i-a desemnat.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) se desemnează un nou membru potrivit alin. (3), al cărui mandat durează până la expirarea mandatului celui în locul căruia a fost numit.

Art. 5. — (1) Comitetul director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor se întrunește în ședințe ordinare lunare și în ședințe extraordinare ori de câte ori este nevoie, fiind convocat și condus de președintele Comitetului director, iar în lipsa acestuia de vicepreședinte.

(2) Comitetul director este legal întrunit în prezența a 5 din cei 7 membri.

(3) Hotărârile Comitetului director se adoptă cu votul a cel puțin două treimi din numărul membrilor săi.

(4) Președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor poate desemna, în lipsa sa, pe directorul general să participe cu drept de vot deplin în numele său la ședințele Comitetului director.

(5) La ședințele Comitetului director pot participa, fără drept de vot, și alte persoane în calitate de invitați la solicitarea membrilor Comitetului director.

CAPITOLUL III

Componența și modul de organizare a Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

Art. 6. — (1) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor este condusă de un președinte, cu rang de secretar de stat, numit și eliberat, pentru un mandat de 5 ani, prin decizie a primului-ministru.

*) Republicată în temeiul art. III din Hotărârea Guvernului nr. 68/2012 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 7 februarie 2012, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2008 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 689 din 9 octombrie 2008, și a mai fost modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.203/2009 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 683 din 12 octombrie 2009.

(2) Mandatul președintelui încetează înainte de termen în următoarele situații:

- a) prin demisie;
- b) ca urmare a unei condamnări penale stabilite printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă;
- c) imposibilitatea exercitării atribuțiilor legale pe o perioadă de minimum 90 de zile;
- d) încălcarea prevederilor legale în vigoare, în domeniu;
- e) deces.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2) se numește un nou președinte, conform alin. (1), al cărui mandat durează până la expirarea mandatului celui în locul căruia a fost numit.

(4) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor are un director general angajat în condițiile prevăzute de art. 30 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată.

(5) Directorul general coordonează activitatea administrativă, financiar-contabilă, resurse umane și juridică și exercită orice alte atribuții stabilite prin ordin al președintelui.

Art. 7. — (1) Structura organizatorică a Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor va funcționa cu un număr maxim de 55 de posturi, exclusiv demnitarul.

(3) Atribuțiile direcțiilor, serviciilor, birourilor și compartimentelor se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare, care se aprobă prin ordin al președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

CAPITOLUL IV

Atribuțiile Comitetului director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

Art. 8. — Comitetul director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor are următoarele atribuții principale:

- a) aprobă prin hotărâre, în condițiile legii, acreditarea spitalelor pe baza propunerilor elaborate de Unitatea de evaluare, analiză și acreditare;
- b) aprobă prin hotărâre conținutul și modelul certificatului de acreditare, la propunerea președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
- c) aprobă prin hotărâre normele privind modul de desfășurare a activității Comisiei de evaluare în vederea acreditării;
- d) avizează procedurile, standardele și metodologia de acreditare a spitalelor propuse de președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor și le supune, în termen de maximum 15 zile calendaristice de la avizare, aprobării ministrului sănătății;
- e) aprobă prin hotărâre constituirea Comisiei de evaluare în vederea acreditării pentru fiecare spital, la propunerea președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
- f) propune ansamblul de măsuri ce urmează a fi luate în sensul îmbunătățirii calității serviciilor medicale spitalicești;
- g) aprobă prin hotărâre planul privind instruirea și organizarea corpului de evaluatori, la propunerea președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
- h) aprobă prin hotărâre planul anual de acreditare al spitalelor, la propunerea președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
- i) avizează raportul de activitate al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

Art. 9. — În exercitarea atribuțiilor sale, Comitetul director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor emite hotărâri.

CAPITOLUL V

Atribuțiile președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

Art. 10. — Președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor are următoarele atribuții principale:

- a) dispune ducerea la îndeplinire a hotărârilor Comitetului director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
 - b) semnează certificatul de acreditare, în temeiul hotărârii Comitetului director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor;
 - c) aprobă prin ordin statul de funcții și de personal;
 - d) supune aprobării Comitetului director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor numărul, componența și coordonatorul comisiilor de evaluare, în vederea acreditării spitalelor ce urmează a fi evaluate;
 - e) urmărește modul de aplicare a procedurilor de evaluare a unităților cu paturi în vederea acreditării acestora, în conformitate cu standardele și metodologia în vigoare;
 - f) supune aprobării Comitetului director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor planul anual de acreditare al spitalelor;
 - g) aprobă organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante, numește și eliberează din funcție personalul Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, în condițiile legii;
 - h) aprobă planul de formare și perfecționare a personalului, în conformitate cu legislația în vigoare și cu încadrarea în prevederile bugetare anuale;
 - i) reprezintă Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor în raporturile cu ministerele și cu celelalte autorități publice, cu persoane fizice sau juridice, atât pe plan intern, cât și pe plan internațional;
 - j) asigură elaborarea proiectului de buget de venituri și cheltuieli al instituției și îl transmite ordonatorului principal de credite în vederea includerii, ca anexă, în proiectul de buget și răspunde de executarea bugetului aprobat pe parcursul exercițiului bugetar, potrivit dispozițiilor legale;
 - k) aprobă întocmirea situațiilor financiare trimestriale și anuale asupra execuției bugetului de venituri și cheltuieli potrivit reglementărilor emise de către Ministerul Finanțelor Publice și le prezintă ordonatorului principal de credite;
 - l) asigură respectarea disciplinei financiar-bugetare;
 - m) aprobă, prin ordin, raportul de acreditare elaborat de Unitatea de evaluare, analiză și acreditare.
- Art. 11. — Nivelul taxei de acreditare a spitalelor se aprobă de Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor, prin ordin al președintelui acesteia, la propunerea Ministerului Sănătății.
- Art. 12. — În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor emite ordine.
- Art. 13. — Unitatea de standarde și proceduri de acreditare are următoarele atribuții principale:
- a) elaborează și actualizează permanent standardele, indicatorii, procedurile și metodologia de acreditare a spitalelor, pe baza metodelor științifice dovedite și a consultării cu experți în domeniu;
 - b) elaborează manualul de acreditare a spitalelor;
 - c) participă la activitatea de instruire și pregătire a evaluatorilor spitalelor și a altor instituții implicate;
 - d) asigură procesul de cercetare-dezvoltare de profil, cercetare științifică și cercetare socială, în vederea îmbunătățirii standardelor, indicatorilor, procedurilor și metodologiei de acreditare a spitalelor și a armonizării acestora cu racordarea la rețele europene și internaționale de profil.

Art. 14. — Unitatea de evaluare, analiză și acreditare are următoarele atribuții principale:

a) elaborează criteriile de selectare a evaluatorilor și asigură implementarea procedurilor de evaluare a evaluatorilor;

b) asigură evaluarea persoanelor în vederea obținerii certificatului de evaluator, precum și reevaluarea evaluatorilor la fiecare 3 ani;

c) acordă certificatul de evaluator persoanelor care îndeplinesc criteriile;

d) supune spre avizare președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, în vederea aprobării de către Comitetul director, raportul de acreditare care stă la baza eliberării hotărârii de acreditare;

e) supune spre avizare președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, în vederea aprobării de către Comitetul director, categoriile de acreditare pentru fiecare spital evaluat, pe baza raportului prezentat de Comisia de evaluare în vederea acreditării;

f) desemnează persoana responsabilă cu menținerea legăturii cu spitalul, precum și cu gestionarea documentelor depuse pentru evaluare în vederea acreditării.

Art. 15. — (1) Comisiile de evaluare în vederea acreditării sunt structuri constituite specific pentru fiecare spital, în funcție de dimensiunea, specificul și complexitatea acestuia.

(2) Comisiile de evaluare în vederea acreditării se constituie din 3—7 membri, în funcție de complexitatea spitalului evaluat, numiți prin hotărâre a Comitetului director al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, la propunerea președintelui Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, și au următoarea componență:

a) un președinte al Comisiei de evaluare numit din cadrul Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, care coordonează activitatea comisiei, relaționarea cu spitalul evaluat și cu Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor;

b) 2—6 membri formați și acreditați, în funcție de complexitatea spitalului evaluat.

(3) Comisia de evaluare în vederea acreditării are următoarele atribuții principale:

a) analizează modul în care spitalul respectă standardele de calitate stabilite;

b) întocmește raportul de evaluare;

c) organizează baza de date privind procesul de acreditare, constituită din documentele rezultate pe parcursul procesului de evaluare;

d) asigură consiliere conducerii spitalului evaluat privind măsurile specifice de îmbunătățire a calității serviciilor;

e) transmite conducerii spitalului rezultatele evaluării în vederea clarificării unor eventuale neconcordanțe;

f) transmite raportul de evaluare Unității de evaluare, analiză și acreditare.

(4) Componența Comisiei de evaluare în vederea acreditării este publicată pe pagina de internet a instituției și se transmite spitalului ce urmează a fi evaluat cu cel puțin 14 zile lucrătoare înaintea procedurii de evaluare.

(5) În procesul de acreditare Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor poate utiliza, în condițiile legii, evaluatori de spitale români și străini, atât persoane fizice, cât și persoane juridice, specialiști certificați pe plan internațional sau de către Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor.

CAPITOLUL VI

Finanțarea Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor

Art. 16. — (1) Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor este finanțată conform prevederilor art. 3 alin. (1).

(2) Veniturile proprii sunt constituite din:

a) taxa de acreditare/reacreditare plătită de spitale;

b) taxa de evaluare/reevaluare a unui spital plătită de solicitantul evaluării/reevaluării;

c) contravaloarea serviciilor de consultanță acordate spitalelor în vederea pregătirii acestora pentru acreditare;

d) fonduri externe nerambursabile, ca urmare a programelor aplicate;

e) editarea și vânzarea de cărți, publicații, lucrări și studii de specialitate;

f) venituri din coordonarea națională a procesului de cercetare-dezvoltare în îmbunătățirea serviciilor de acreditare a spitalelor, cu racordarea la rețele europene și internaționale de profil;

g) venituri din coordonarea națională a procesului de formare formatori și evaluatori în domeniul acreditării spitalelor;

h) donații, sponsorizări și alte venituri încasate conform legii.

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 17. — (1) Spitalele sunt supuse reacreditării o dată la 5 ani.

(2) Planul de acreditare a spitalelor aferent unei perioade de acreditare de 5 ani cuprinde planurile anuale de acreditare constituite în baza solicitărilor de programare pentru realizarea procedurii de evaluare în vederea acreditării.

(3) Taxa de acreditare/reacreditare se suportă de către solicitant și se depune în contul Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

Art. 18. — Dispozițiile prezentei hotărâri privind acreditarea spitalelor sunt aplicabile și reacreditării prevăzute la art. 17 alin. (1).

Art. 19. — Informațiile privind activitatea Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor sunt informații publice.

Art. 20. — (1) Instruirea, organizarea și coordonarea corpului de evaluatori de spitale se realizează de către Comisia Națională de Acreditare a Spitalelor, prin Direcția resurse umane, cu sprijinul Unității de evaluare, analiză și acreditare, conform legislației în domeniu.

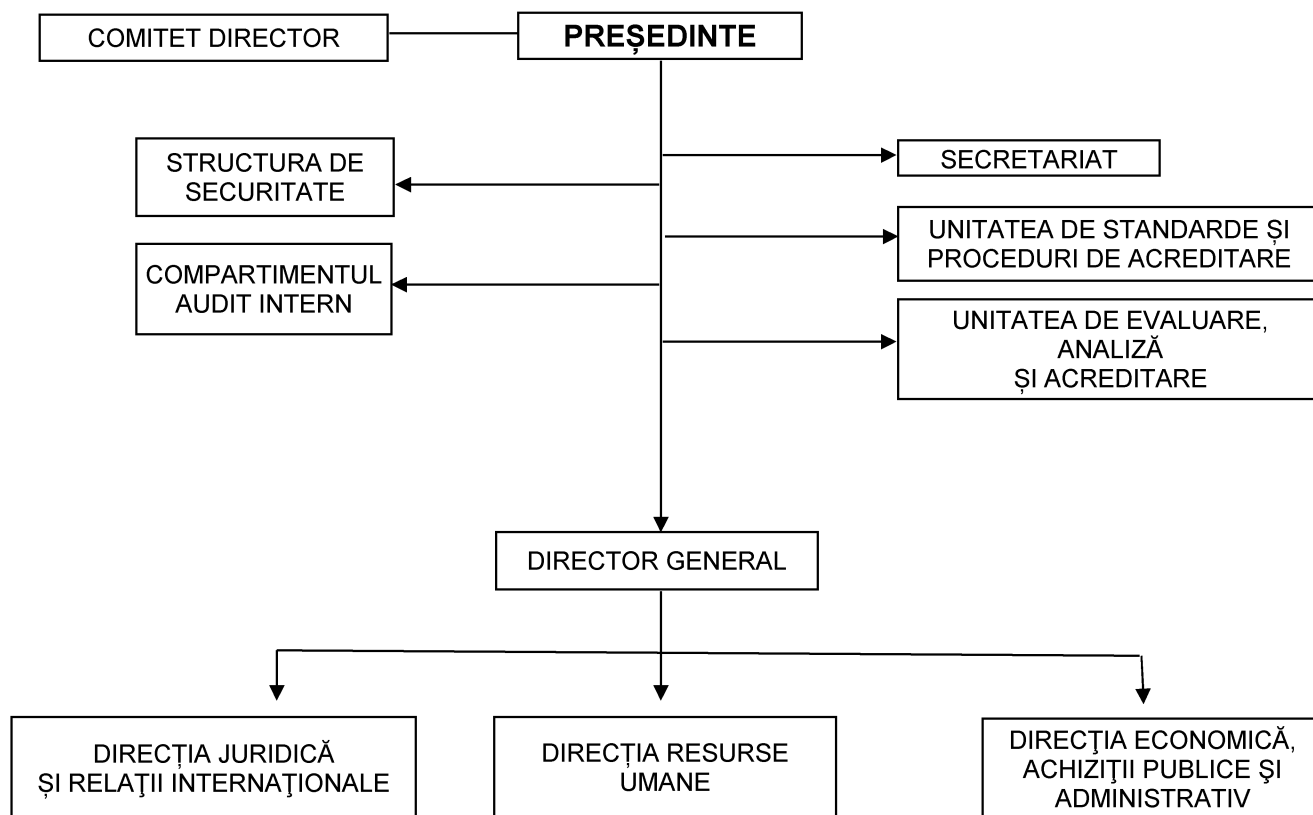
(2) Registrul evaluatorilor de spitale al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor include toate persoanele certificate de către instituție, care alcătuiesc corpul evaluatorilor de spitale al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.

Art. 21. — (1) Personalul care își desfășoară activitatea în cadrul instituției, cu excepția președintelui, este salarizat în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind personalul contractual din autoritățile și instituțiile publice finanțate din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat.

(2) Președintele este salarizat în conformitate cu prevederile legale în vigoare privind salarizarea funcțiilor de demnitate publică.

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor**

Numărul maxim de posturi = 55
exclusiv demnitarul

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II și III din Hotărârea Guvernului nr. 1.203/2009 și ale art. II din Hotărârea Guvernului nr. 68/2012, care nu sunt încorporate în forma republicată a Hotărârii Guvernului nr. 1.148/2008 și care se aplică în continuare ca dispoziții proprii ale acestora:

— Art. II și III din Hotărârea Guvernului nr. 1.203/2009:

„Art. II. — Membrii organului colegial de conducere sunt numiți, conform prevederilor art. 5 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2008 privind componența, atribuțiile și modul de organizare și funcționare ale Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, directorul general al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor își continuă mandatul în calitate de președinte al Comisiei Naționale de Acreditare a Spitalelor.”;

— Art. II din Hotărârea Guvernului nr. 68/2012:

„Art. II. — Încadrarea în noua structură organizatorică și în limita numărului maxim de posturi, prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.148/2008, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta hotărâre, se realizează cu respectarea termenelor și a prevederilor legale aplicabile personalului contractual în situația reorganizării instituțiilor publice.”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

